

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1520010059
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Veselovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1520010059.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Veselovskej a členov senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a JUDr. Denisy Mészárosovej, v trestnej veci obžalovaného U.. K. A. pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3T/8/2020 zo dňa 21.05.2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16.09.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec sa v r a c i a súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3T/8/2020 zo dňa 21.05.2020 bol obžalovaný U.. K. A. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby podanej pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

si presne nezisteným spôsobom v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste zadovážil a následne ďalej bez príslušného povolenia, minimálne do 23.01.2019 v byte č. XX nachádzajúcom sa na XX. poschodí v bytovom dome, súpisné číslo XXXX na E.. G.. 10 v I. neoprávnene prechovával 14 ks nábojov kalibru Luger 9 mm, výrobcu Geco, v zásuvke stolíka nachádzajúceho sa v spálni uvedeného bytu vedľa postele (vľavo z pohľadu vstupu do miestností), pričom uvedené strelivo bolo zaistené dňa 23.01.2019 počas úkonu domovej prehliadky, vykonávanej v predmetnom byte na základe príkazu Okresného súdu Bratislava V, sp. zn. OSBAV-29-1/2019-2Tp/9/2019 v ine trestnej veci, vedenej na expozitúre Západ, národnej kriminálnej agentúre, národne protizločineckej jednotke, Prezídia Policajného zboru pod sp. zn. PPZ:43/NKA-PZ-ZA-2019, pričom v čase zaistenia streliva už nebol vlastníkom zbrojného preukazu, zbrojnej licencie ani držiteľom zbrojného sprievodného listu,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Súd prvého stupňa odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že „Z faktografie vyplýva, že náboje boli nájdené v nočnom stolíku v byte, ktorý okrem obžalovaného U.. K. A. st. obývajú aj jeho manželka Y. A. a ich synovia, z ktorých jeden, K. A. ml., kvôli trestnému stíhaniu ktorého bola domová prehliadka robená, bol do roku 2014 držiteľom zbrane, do ktorej sa používali nájdené náboje. Tvrdenie obžaloby v jej skutkovej vete, že v čase zaistenia nábojov obžalovaný U.. K. A. už nebol vlastníkom zbrojného preukazu, je vymyslené, pretože on nikdy držiteľom zbrojného preukazu nebol, obžalobe unikla dosť podstatná skutočnosť, že držiteľ zbrojného preukazu a zbrane rovnakého kalibru ako nájdené náboje, bol do

roku 2014 jeho syn K. A. ml. Časť skutkovej vety, podľa ktorej si obžalovaný nezisteným spôsobom v nezistenom čase a na nezistenom mieste zadovážil a bez príslušného povolenia až do realizácie domovej prehliadky neoprávnene prechovával pri domovej prehliadke políciou nájdené náboje, nemá absolútne žiadnu oporu vo vykonanom dokazovaní. Nebol totiž žiadnym dôkazom preukázaný vzťah vlastníctva, držby, alebo iný obdobný vzťah obžalovaného U.. K. A. k predmetným nábojom. Jediné, čo spája osobu obžalovaného k nábojom, je biologická stopa obžalovaného - jeho DNA, nájdená na náboji. To je príliš málo na to, aby súd učinil záver zhodný so skutkovou vetou obžaloby. Púhe, možno náhodné chytenie náboja obžalovaným takúto biologickú stopu vytvorí bez ďalších dôkazov však nenapovedá v obžalobe slovesami popísaným údajným konaním obžalovaného - zadováženie - prechovávanie nábojov. O to viac, ak je evidentné, že náboje boli nájdené v byte, ktorý obýval aj syn obžalovaného, ktorý bol držiteľom zbrojného preukazu, a aj zbrane, ktorá sa parametrami zhoduje s nájdenými nábojmi. Navyše tu je výpoveď svedkyne Y. A., ktorá popísala ňou nájdenie nábojov, o ktorých si myslela, že patria synovi, a možný kontakt obžalovaného s nájdenými nábojmi. Inak povedané, preukázanie len fyzického kontaktu obžalovaného U.. K. A. s predmetnými nábojmi, nezakladá skutkovú podstatu žalovaného trestného činu na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Nezakladal by uvedený kontrast túto skutkovú podstatu ani vtedy, ak by nebola preukázaná vysoko pravdepodobná súvzťažnosť nájdených nábojov so zbraňou, ktorú legálne vlastnil syn obžalovaného a koniec-koncov je tu výpoveď Y. A. vo vzťahu, ku ktorej je vecou prokurátora (obžalovacia zásada) vyhodnotiť jej vzťah k predmetným nábojom.“

Proti tomuto rozsudku podal prokurátor ihneď po jeho vyhlásení odvolanie v neprospech obžalovaného smerujúce proti výroku o vine (oslobodení), ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 12.05.2020. Prokurátor sa nestotožňuje s napadnutým rozsudkom, pretože je toho názor, že vykonaným vyšetrovaním v prípravnom konaní a dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný K. A. st. vedome a úmyselne držal predmetné strelivo bez príslušného povolenia, čím naplnil zákonné znaky prečinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona. Tomuto záveru svedčí výsledok vykonanej domovej prehliadky - predmetné strelivo bolo nájdené v zásuvke nočného stolíka v jeho spálni, a obžalovaný o jeho existencii vedel, o čom nepriamo svedčí obsah jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, rovnako tak aj obsah svedeckej výpovede jeho manželky, ktorá na hlavnom pojednávaní potvrdila, že o ich existencii vedel, lebo to manželovi povedala, že ich tam majú cca 5 rokov, dokonca, že manžel na to reagoval vetou, že "... sa to nesmie prechovávať a musí sa to odovzdať !!" Zo záverov doplnenia č. 1 znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava č. PPZ-KEU-BAEXP-2019/3828 zo dňa 23.09.2019 bolo potvrdené, že DNA profil zaistený z oteru spodnej strany 14 kusov nábojov, kal. 9 mm Luger výrobcu zn. GECO, nie jedným náboji, ako to uvádza v rozhodnutí prvostupňový súd, je zhodný so vzorkami DMA profilu bukálneho výteru patriaceho U.. K. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom E.. G.. XX I.. Podsúvanie myšlienkových úvah sudcu v rozhodnutí, že nájdené náboje sú rovnakého kalibru ako zbraň, ktorú legálne do roku 2014 vlastnil syn obžalovaného, je úplne irelevantné, hraničiace so suplovaním procesného postavenia obhajcu obžalovaného. Z doposiaľ vykonaného dokazovania je jednoznačne preukázané a nepochybné, že obžalovaný U.. K. A. svojím konaním, teda napriek tomu, že vedel o existencii streliva kal. 9 mm Luger, nachádzajúceho sa v spálni jeho bytu, ktoré aj držal v ruke, naplnil všetky zákonné znaky žalovaného prečinu nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona po stránke objektívnej i subjektívnej. Preto prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol.

Obžalovaný U.. K. A., ktorému bolo odvolanie v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené, nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Trestného poriadku) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné. Súd prvého stupňa vo veci rozhodol bez toho, aby sa vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, a preto vznikli pochybnosti o správnosti jeho záverov.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok pre chyby napadnutých výrokov rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, alebo ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec spravidla súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné:

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava V podal dňa 28.01.2020 obžalobu na U.. K. A. pre prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona na totožnom skutkovom základe, aký je uvedený v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný U.. K. A. učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že je nevinný, preto súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie. Vypočul obžalovaného, svedkyňu Y. A., podľa § 268 ods. 2 Trestného poriadku prečítal znalecké posudky Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ z odboru kriminalistickej identifikácie a z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz a podľa § 269 Trestného poriadku prečítal listinné dôkazy.

Obhajoba obžalovaného spočívala v tom, že žiadne náboje nekupoval ani neprechovával, boli to náboje jeho syna, ktorý mal zbrojný preukaz na zbraň rovnakého kalibru. Možno ich niekedy chytil do ruky, bolo to zrejme v čase, keď mal jeho syn príslušný zbrojný preukaz. Ten nočný stolík, v ktorom sa nachádzali náboje, je na strane manželkinej posteľe.

Naproti tomu znaleckým dokazovaním bolo preukázané, že obžalovaný zanechal svoju DNA na spodnej časti jednotlivých nábojov, z oteru ktorej bol získaný nešpecifikovaný biologický materiál. Svedkyňa Y. Mosnárová vypovedala, že náboje našla v záhradnej chatke v pivnici asi pred 5 rokmi a dala ich do svojho nočného stolíka, aby ich nenašli vnuci. V deň, kedy sa pri domovej prehliadke náboje našli, bol syn, ktorý vlastnil zbrojný preukaz zavretý. Po nájdení nábojov ich ukázala obžalovanému, ktorý povedal, že ich treba odovzdať, a že sa to nesmie prechovávať.

Odvolací súd dospel k záveru, že hoci súd prvého stupňa vyčerpал dostupné dôkazné prostriedky, nevysporiadal sa dostatočne s obsahom vykonaných dôkazov, pretože neprihliadol na všetky skutočnosti, ktoré boli pre posúdenie skutku dôležité. Odvolací súd akceptuje skutkový záver súdu prvého stupňa, že strelivo mohol zadovážiť syn obžalovaného, a teda nie obžalovaný, ako sa uvádza v skutkovej vete obžaloby, keďže o spôsobe a čase zadováženia streliva neboli zistené žiadne informácie ani predložené žiadne dôkazy. Na strane druhej, ak bolo strelivo zaistené v spálni obžalovaného a jeho manželky, je potrebné, aby sa súd prvého stupňa vysporiadal s otázkou prechovávania nábojov obžalovaným. Tvrdenie súdu prvého stupňa, že nebol preukázaný vzťah držby nábojov obžalovaným ničím, iba biologickou stopou (DNA obžalovaného) je vnútorne protirečivé, resp. povrchné, keďže súd prvého stupňa sa v odôvodnení vôbec nevenoval zavineniu obžalovaného. Bez toho, aby súd prvého stupňa zaujal akékoľvek stanovisko k otázke vedomosti obžalovaného o tom, že chytá do ruky strelivo, ktoré sa nachádza v jeho obydli, prijal jeho obhajobu o náhodnom dotyku. Odvolací súd konštatuje, že je ťažko predstaviteľné, aby sa niekto náhodne a nevedome dotýkal streliva, ktoré nie je bežnou, voľne pohodenou vecou v domácnosti, keďže jeho držba je zákonom regulovaná. Pozornosti súdu prvého stupňa uniklo, že výpoveď svedkyne nezapadá do časových súvislostí, o ktoré sa súd prvého stupňa opiera, pretože ak by svedkyňa našla strelivo v čase, keď býval v danej domácnosti aj syn obžalovaného, nemala by žiaden dôvod dávať strelivo do vlastnej spálne, ak strelivo zadovážil syn, a obžalovaný by

nemal žiaden dôvod hovoriť jej, že strelivo treba odovzdať, pretože syn obžalovaného bol v zmysle nikým nenamietaných skutkových záverov vyplývajúcich zo spisu držiteľom príslušného zbrojného preukazu.

Odvolaací súd teda dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa o tom, že trestný čin nespáchal obžalovaný, nemožno akceptovať, kým sa súd prvého stupňa nevysporiada so zavinením obžalovaného vo vzťahu k zanechaniu DNA na zaistenom streľive. Toto vysporiadanie sa pritom nemôže byť založené na dojmach a odhadoch, ale musí vyplývať z preukázaných faktov a logickej úvahy. Je potrebné, aby súd prvého stupňa najprv hodnotil, či dôkazy preukazujú, že sa skutok stal, a následne či je skutok trestným činom - v tejto fáze treba venovať pozornosť tomu, či mal obžalovaný strelivo v držbe (vo faktickej moci) alebo nie, a v kladnom prípade zaujať stanovisko k subjektívnej stránke. Je pri tom irelevantné, že rovnaké závery môžu vyplynúť aj vo vzťahu k inej osobe, pretože platí obžalovacia zásada, ako správne podotýka súd prvého stupňa, a teda je vecou prokurátora rozhodnúť o tom, ktorú osobu treba trestne stíhať. V prípade, že súd prvého stupňa dospeje ku kladným odpovediam na naznačené otázky, je na mieste zaoberať sa aj materiálnou stránkou trestného činu.

Nedostatočné vysporiadanie sa súdu prvého stupňa s vyššie uvedenými skutočnosťami bolo dôvodom, prečo odvolaací súd konštatoval dôvodnosť odvolania prokurátora, a podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu. Keďže odvolaací nemohol bez vykonania ďalších dôkazov právne posúdiť zistený skutkový stav ustálený súdom prvého stupňa z vyčerpávajúceho a zákonného dokazovania inak ako súd prvého stupňa, prejednal vec na neverejnom zasadnutí, a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Úlohou súdu prvého stupňa bude nariadiť hlavné pojednávanie, a pred novým rozhodnutím vo veci sa dôsledne vysporiadať s naznačenými právnymi otázkami, prípadne vykonať dôkazy, ktorých potreba vyplynie, a následne vo veci zákonne a spravodlivo rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.